

ler jeg ikke om, at vi vilde blive idømte meget store Erstatningssummer. Nordamerikanerne forlangte ikke mindre end 2 Milliarder af England i Erstatning; Krigen havde kostet 4 Milliarder, og de sagde, at den var bleven dobbelt saa lang, som den vilde være bleven, hvis England havde holdt sig virkelig neutral. Denne Sum blev saa nedsat til $3\frac{1}{2}$ Mill. Pund Sterling, og det maatte England udrede. Men disse Forhold kunne slet ikke sammenlignes med danske Forhold. Jeg kunde ikke tænke mig, at nogen Regering roligt vilde se paa, at man f. Eks. paa Burmeister & Wains Værft gav sig til at bygge Krigsskibe under en Krig mellem to Magter i Europa.

Jeg antager derfor ogsaa, at naar Haager-Konventionen taler om, at man skal straffe den, som krænker Neutraliteten, har man først og fremmest tænkt paa sine egne Undersaatter. Men dertil behøves ingen Fæstning, ingen Hær, ingen Flaade. Det er klart, at skulde der udbrude en Strid mellem to Magter, har den danske Regering at passe paa, at vi fra vor Side øve den strengeste Neutralitet, og skulde noget lignende finde Sted som det, der fandt Sted ovre i England under Nord- og Sydstaternes Krig, tvivler jeg ikke om, at den danske Regering vilde passe saa nøje paa, at den straffede den, der paa denne Maade krænkede Neutraliteten; men dertil har Regeringen jo Magtmidler, uden at den skal have København befæstet eller alle de Krigsforanstaltninger, der her er Tale om.

Den højtærede Forsvarsminister henvendte en hel Del Bemærkninger til mig i Anledning af vort Forsvar og mine tidligere Udtalelser. Han sagde, at i det i vor Betænkning anførte Telegram, der er udvekslet mellem de tyske og de engelske Arbejderførere, var der ikke Tale om Afrustning. Det er fuldkommen rigtigt, men der er Tale om Indskrænkning i Rustningerne og om et internationalt Samarbejde mellem Tysklands og Englands Arbejdere i dette Øjemed. Den højtærede Forsvarsminister taler ogsaa ellers meget smukt om vort Forslag og siger, at han saa gerne som nogen vilde være med til at indskrænke Rustningsudgifterne her i vort Land; men der er den Forskel mellem den højtærede Forsvarsminister og de tyske eller engelske Arbejdere, at de ikke lade det blive ved Ord alene, men de tyske socialdemokratiske Førere lade det ogsaa komme til Handling. De stemme ikke for forhøjede Rustningsudgifter. De tyske Socialdemokrater have aldrig i Rigs-

dagen stemt for Hærbudgetterne eller for de Forslag, der have været fremme om stærkt at forøge de militære Udgifter. Hvis den ærede Forsvarsminister, der jo nu staar som den anerkendte Fører for alle konservative her i dette Land, kunde henvise til en lignende Forbindelse, et lignende Samarbejde mellem de konservative her i Danmark og de konservative i andre Lande, saaledes at de i Fællesskab støttede hinanden i Arbejde for Nedsættelse af Militærudgifterne, saa kunde hans Stilling ligestilles med Socialdemokraternes; men der er en himmelvid Forskel. Hos den højtærede Forsvarsminister er det kun Ord og fromme Ønsker, men ingen Handlinger — ja, ganske vist Handlinger, men Handlinger, der gaa i stik modsat Retning af det, som hans Ord og Ønsker gaa ud paa. Men hos Socialdemokratiet i de forskellige Lande er det saaledes, at Ord og Handlinger staa i den nøjeste Overensstemmelse med hinanden.

Det er ogsaa rigtigt, at paa den skandinaviske Arbejderkongres og ligeledes den internationale Kongres i Stuttgart var der just ikke Tale om, at man skal gaa til Afrustning; men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at det paa disse Kongresser blev udtalt, at det er Socialdemokratiets Opgave direkte og positivt at bekæmpe Militarismen med de Midler, der anses for de mest formaalstjenlige i hvert Land. Det er altsaa overladt til Socialdemokratiet i hvert Land at vælge de mest formaalstjenlige Midler, og det er det, de danske Socialdemokrater have gjort, idet vi have fremsat vort Forslag om Afrustning.

Den højtærede Minister indrømmede os Socialdemokrater, at vor Fædrelandskærlighed kunde nok staa Maal med de andre Partiers her i Landet, og heri tror jeg, han har fuldstændig Ret. Det er saaledes for mange Mennesker, at Fædrelandskærlighed og Fæstningskærlighed ere Synonymer, men det ere de ikke for os, de to Ting have ikke noget med hinanden at gøre. Ministeren sagde, at det var et nyt og uhørt Skridt, vi var gaaede til ved at fremsætte vort Forslag. Ja, Ministeren har jo Ret i, at den danske Rigsdag er det første Parlament i Verden, hvor et Forslag om Afrustning er kommet frem, og det er faldet i de danske Socialdemokraters ærefulde Lod at fremsætte dette Forslag. Men det er et Forslag, som ellers er i den nøjeste Overensstemmelse med Socialdemokratiets Stilling i alle andre Lande. Socialdemokratiet i alle